

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

ΤΑΝ πεθαίνει ένας αλήτης, ο δι-
ξόλος του παίρνει την ψυχή του.
Έτσι συνηθίζουν να λένε οι κά-
τοικοι της Αριζόνας. Οι πλούσιοι
και στην άλλη ζωή εξακολουθούν
να είναι ευτυχισμένοι. Έχουν τ' α-
εροπλάνα τους, κάνουν εκδρομές
ως τα λαμπρά αστέρια και κάθε
Σάββατο παρευρίσκονται στη με-
γαλοπρεπή δεξίωση του Θεού, που
δίνεται στο παλάτι του. Φαίνεται
 όμως ότι κι εκεί πέρα μερικές
ψυχές μεγάλων αμαρτωλών έχουν
καταρθώσει να ξεγελάσουν τους
φύλακες του Παραδείσου και να
τρυπώσουν σ' αυτόν. 'Ο καλός Θεός
τους έχει συγχωρήσει βέ-
βαια αυτή την αδιαντροπία τους, μα
δεν τους αφήνει να του χαλάσουν
τόν Ήλιο Παράδεισο με τις κατεργα-
ριές τους. Για τιμο-
νιές, τους έχει διαρίσει ν' απαντούν
αυτοί στους κ. κ. πνευμα-
τίες, που είναι τόσο αδιάκριτοι, ώστε
επιμένουν να θέλουν να μάθουν
τι γίνεται στον άλλο κόσμο. Κι
Έτσι οι αμαρτωλοί σκαρ-
ρώνουν ένα σωρό ιστορίες στους
σοφούς της γής και τους κά-
νουν να τρελλανώνονται από τις σκέψεις!

Έτσι την ήπια κι' ο Χάρρυ Σάμουελ,
ο διάσημος δόκτωρ της Αριζόνας,
που άσπαυσε ν' ασχοληθεί με τον
πνευματισμό και θεραπείες τις
αρρώστιες των πελατών του με τις
συμβουλές που του έδιναν μεγάλοι
γιατροί του υπερτέραν. Για να
κάνει μάλιστα μ' ησυχία αυτή τη
δουλειά του, είχε κτίσει ένα
παράξενο σπίτι πάνω σ' ένα λόφο
κι' εκεί κλεινόταν όλη τη νύχτα
και συζητούσε με τα πνεύματα.
Οι «κατεργαρείς» λοι-
πόν του Παραδείσου του έδιναν
ένα σωρό πληροφορίες, τον
συμβούλευαν κι' ο δόκτωρ Σάμουελ
πέθαινε τους αρρώστους μ' αναπα-
μένη τη συνειδήσι του ότι είχε
κάνει το καθήκον του. Κι' αλήθεια,
στη στιγμή που ο μέγας Ήποκράτης
δεν ήξερε πώς θεραπεύονται το
συνάχι, πώς θέλετε να το ήξερε
ένας φτωχός δόκτωρ της Αριζόνας;
Έτσι ο διάβολος έτριβε τα χέρια
του για τον καινούργιο φίλο που
είχε αποκτήσει στη γή. Και δεν
ήταν βέβαια κι' ευκαταφρόνητο
αυτό το νέο θύμα. Φαντασθήτε,
ήταν ένας γιατρός! Ένας διάσημος
έπιστήμων. Έτσι θεώρησε υποχρέω-
σή του να κατεβεί μιά νύχτα για
να του κάνει μία επίσκεψη και να
τον ευχαριστήσει. Διάλεξε βέβαια
μια σκοτεινή βραδιά, χωρίς φεγγάρι
και χωρίς αστέρες στον ούρα-
νό. Πήρε τη σουβελή ταμπέλα του,
φόρεσε τα στερωτά σανδάλια του
και πέταξε στο κενό. Ή γή ανατρί-
χισε στο πλησί-
αμά του.

—Ερχεται ο διάβολος! ψιθύρι-
σαν με τρόπο τα λουλού-
δια και μαράθηκαν.

Ο ούρανός του έστειλε τα μαύρα
σύννεφά του να τον πνί-
ξουν και τα δέν-
τρα έκρυψαν στα
φύλλα τους τα
πουλιά. Οι κάτο-
ικοι της Αριζό-
νας ανατρίχισαν.
Τους φαινόταν τόσο
παράξενη αυτή,
ή χειμωνιάτικη
βραδιά! 'Ο-
στόσο, έ-
σπευσαν να κλει-
στούν στα σπίτια
τους, έλπιζοντας
ότι την άλλη μέρα
θα τους ίκανοποι-
ούσαν την περιέ-
ργειά τους οι δη-
μοσιογράφοι. Μόνο
ο δόκτωρ Σάμουελ
έμεινε άπαρ-
αχος. Τα ηλεκτρι-
κά εξακολουθού-
σαν ν' ανάθουν
στο σπίτι του
και το φως
τους γλυτρούσε
από τα παράθυρα
και φωτίζε το
σκοτεινό λόφο.
Δεν είχε
καταλάβει αυτή
την ξαφνική αλλα-
γή του καιρού κι'
όταν ένα δυνατό
φύσημα άγγρα το
σκόρπισε μέσα
στο δωμάτιο τις ση-

μειώσεις του, άρχισε να θρίζει
σαν κολασμένος. 'Εκείνη τη στιγμή
ήλ' άκουσε μία φωνή να τον καλημερί-
ζει. Ο Χάρρυ Σάμουελ γύρισε
το βλέμμα του παντού, μα δεν
είδε κανένα. 'Ο-στόσο φώ-
ναξε μ' αδιαφορία:

Ποιος είναι;

—Εγώ, ο διάβολος! του απάντησε
μια μελιτώακτη φωνή. 'Ηρθα να
σ' επισκεφθώ, γιατί μ' άρεσει
που φροντίζεις για μένα.

Ο Χάρρυ Σάμουελ πείσας
την πέννα από τα χέρια του.

—'Ακουσε, του είπε, έκανες
λάθος στη διεύθυνση. 'Εδώ
κάθεται ο καθηγητής Σάμουελ,
ο πρόεδρος του Ιατρικού συλλό-
γου.

—Τό ξέρω. Έχεις πάρει
μάλιστα και δυο-τρία διπλώματα
κι' έπαισους για τις έπιστημονικές
έργασίες σου, τ' απάντησε
με ψυχραιμία ο συνομιλητής του.
'Ακουσε, Σάμουελ. 'Εμείς
μπορούμε να συνεννοηθούμε
περίφημα. 'Η δουλειά που
σου προτεί-
νω, δεν είναι καθόλου άσχημη.
Θα κερδίσεις ένα σωρό λεφτά,
γιατί, όπως σου είπα, θέλω
να σ' ευχαριστήσω.

—Και τι πρέπει να κάνω;
ρώτησε ο δόκτωρ.

—Να δέχεσαι όλες τις γυναίκες
που έρχονται να σου ζητή-
σουν τη συμβουλή σου. Θα
σε σέβονται έκτακτα, θα τους
δίνεις τρεις ψευτίες, θα τους
δίνεις ένα μαγικό φίλτρο και
τίποτ' άλλο. 'Από κει και πέρα,
είναι δική μου δουλειά.

Ο Χάρρυ Σάμουελ
βυθίστηκε σέ σκέψεις. Δεν
ήταν κι' άσχημη αυτή η
διαβολική ιδέα! Μετά λεφτά
που θα κέρδιζε, θα μπορούσε
να προμηθευθεί τα διάφορα
παράξενα εργαλεία, που του
χρειάζονταν για το
εργαστήριό του.

Ο διάβολος κάθισε με
τον δόκτορα αρκετές ώρες.
Έτσι κατέστρωσαν το σατανικό
σχέδιό τους κι' όταν άκούστηκε
από μακριά το γέλιο του
πετεινού, ο νυχτερινός
έπισκέπτης του Σάμουελ
εξαφανίστηκε.

Ο ήλιος βρήκε γλαυ-
πό τον καθηγητή να κοιμάται
πάνω στο γραφείο του. Τον
ζήτησε με τις θερμές
αχτίδες του και τον έ-
κανε να τεντωθεί για να
ξεμουδιάσει.

—Θα περάσατε άσχημη
νύχτα, κ. καθηγητά, του
είπε ο καμαριέρης του, που
του έφερε το πρωινό του.

Ο Σάμουελ προσπάθησε
να συγκεντρώσει τις σκέψεις
του. Κόπταζε το βιβλίο που
ήταν ανοικμένο πάνω στο
γραφείο του και διάβαζε.
'Η επίδρασι των μαγικών
φίλτρων στη ζωή μας.
Έπειτα έτριβε ένα
δάχτυλο στον ύπρητό του.

—'Ακουσε τίποτε τη
νύχτα; τον ρώτησε.

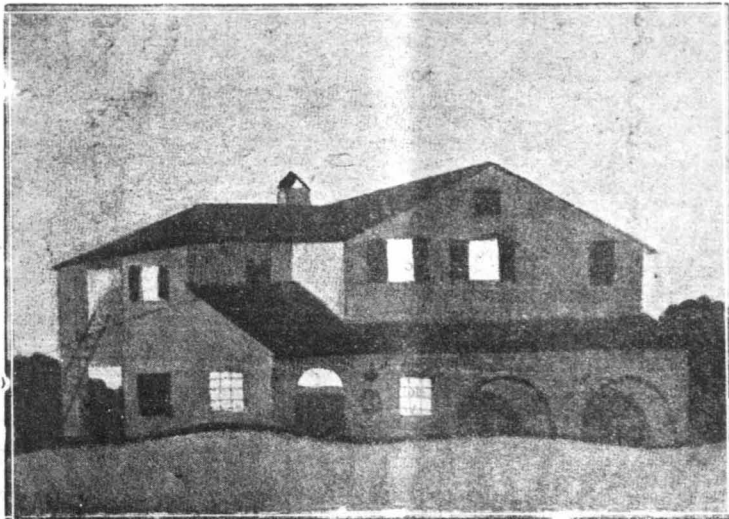
—Ναι, κύριε, του
απάντησε εκείνος. Μέχρι
τά εξημερώματα σ' ά-
κούγα να μιλάτε μοναχός
σας. Μα δεν μπορούσα να
καταλάβω τί λέγατε.

—Καλά, καλά, τον
διέκοψε με ψυχρότητα ο
Σάμουελ. Φρόντισε να
τηλεφωνήσης να έρθει
ένας συντάκτης του «Κήρυκος».
Θέλω να του δώσω
ένδιαφέροντα στοιχεία
για μία καμπάνια.

Ο ύπρητής πήγε
άμέσως να εκτελέσει τη
διαταγή του κυρίου του.
Κι' ύστερα από λίγη
ώρα ένα αυτοκίνητο
σταματού-
σε έξω από τη
βίλλα του Σά-
μουελ.

Τό άρθρο του
δημοσιογράφου
Τζέιμς Φέλτον
έκανε μεγάλη
επί-
δρασι στους
κατοί-
κους της Αριζό-
νας. 'Η
γυναίκες
προσέβαν
έθους
σίσταχ-
αν με τις
δηλώσεις
του δό-
κτο-
ρος Σά-
μουελ,
ότι
μπορού-
σαν να
θερα-
πεί-
σονται
τις
ψυ-
χικές
παθή-
σεις
με
τον
πνευ-
ματισμό.

Καμμία
δυσ-
κολία
δεν
έξε-
δηλώ-
σε
φα-
νερά
την
ευχα-
ρί-
στη-
σίς της.
Με
την
πρώ-
τη
δυσ-
ε-
κα-
ρία
κά-
θε
μιά
ήπι-
α-
νε
κρυ-
φά
να
έπι-
σκε-
φθ-
ήν
τον
δό-
κτο-
ρα
να
του
έξο-
μολο-
γή-
θ-
η
τις
στε-
νο-
χώ-
ριες
της
και
να
του
ζη-
τή-
ση
τη
συμ-
βου-
λή
του.
'Η
βί-
λλα
του
Σά-
μου-
ελ
ό-
λη
τη
νύ-
χτα
ώρα
εί-
χε
κό-
σμο.
'Ο
καθη-
γη-
τής
δι-

Κάθε βράδυ, στις δώδεκα τη νύχτα, ανάθουν όλα τα φώτα του κι' ακούγονται
δυνατές κραυγές και ούρλιασμα...

ασκέδαζε με τις επίσκοπικές του κι' έπειτα τούς έβρινε μιά κοφτή συμβουλή και τις αποχαιρέτούσε. Μά ή πολιτεία της 'Αριζόνας είχαν αναστατωθή. Θά έλεγε κανείς ότι όλες ή γυναίκες είχαν τó διάβολο μέσα τους. "Έκαναν τρέλλες, σκότωναν τούς φίλους τους, παίρναν διαζύγιο και κλεινότουσαν στις φυλακές για ένα σωρό ακατανόηστες υποθέσεις.

Μά τί συνέβαινε λοιπόν; Ποιος είχε φέρει αυτή την αναστάτωση στην 'Αριζόνα; 'Αναγκάστηκαν να ζητήσουν και πάλι τη συμβουλή του δόκτορος. Μ' αυτή τη φορά ο Χάρρυ Σάμουελ δέν καταδέχτηκε να τούς μιλήσει. Αυτό κίνησε τις ύπονοις της άστυνομίας. Παρηκολούθησαν προσεχτικά τη ζωή του παραδόξου δόκτορος και δέν άργησαν νά μάθουν τις μυστηριώδεις ύποθέσεις του. Τόν έκλεισαν λοιπόν στη φυλακή.

Μά ο δόκτωρ Σάμουελ κατάρθωσε με τη βοήθεια του διαβόλου νά δραπέτευση. 'Αλλά δέν τόλμησε νά ξαναγυρίσει στο σπίτι του και νά πάρη τούς θησαυρούς του. Φοβόταν τούς άστυνομικούς και τά κάτεργα. Κι' έτσι μιά χειμωνιάτικη νύχτα, πέθανε στο δρόμο από την πείνα κι' ο διάβολος του πήρε την ψυχή του.

Ωστόσο, τό έξοχικό σπίτι του Χάρρυ Σάμουελ εξακολουθεί και σήμερα νά υπάρχει. Κάθε βράδυ μάλλον, στις δώδεκα της νύχτας, ανάθουν όλα τά φώτα του κι' ακούγονται δυνατές φωνές και ούρλιασματα. Μερικοί τολημιοί άνθρωποι, που είχαν τό θάρρος νά σκαρφωλόνουν ως τά παράθυρά του, είχαν πολύ καλά τό φάντασμα του δόκτορος νά παλεύη μέ κάτι άόρατα και νά ούρλιαζή. "Όλοι τους βέβαια έδωκαν διαφορετικές εξηγήσεις. Μά ή πιο σωστή είναι ότι ο δόκτωρ Σάμουελ μετά τό θάνατό του, μη μπορώντας νά πάση στον Παράδεισο, κατέφυγε στο σπίτι του για νά φυλάξη τούς θησαυρούς του.

Μά ο φίλος του ο διάβολος κάθε βράδυ πηγαίνει νά τόν έπισκεφθή και προσπαθεί νά τόν πείσει νά τόν ακολουθήσει. Μά ο Χάρρυ Σάμουελ δέν του έχει πεία καμμία έμπιστοσύνη, γι' αυτό μαλώνει μαζί του μέχρι που ν' άκουστή τό λάλημα του κόκορα...

"Ετσι κι' ή κατοικήτς του δόκτορος Σάμουελ έγινε ένα τρομαχτικό σπίτι μυστηρίου.

ΤΣΑΡΛΥ ΓΚΡΑΙΝ

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΤΣΑ ΣΤΟ ΠΥΡΓΙ

«Άνες μοι ίνα αναρρώω προτού με άπελευθέρω, και σέκετι μή ύπάρξω».
(Ψάλμος του Δαυίδ)

Χαίρει' ο 'Ιωακείμ κι' ή 'Αννα που γέννησαν χαριτωμένη κόρη στην Παναγίτσα στο Πύργι! Χαίρεται δλ' ή έρημη ακρογιαλιά κι' ο θράχος κι' ο γκρεμός άντ' κρυ του πελάγους, που τόν χτυπούν άγρια τά κύματα χαίρεται άπ' την έκκλησήτς που μοσχοβολά πάνω στη ράχη.

Χαίρεται τ' άγριο δέντρο, που γέρνει τό μισό άπάνω στον θράχο, τό μισό στον γκρεμό, χαίρει' ο θοσός που φυσά τόν αϊόλο του, χαίρει' ή γίδα του, που τρέχει στά θράγια, χαίρεται τό έρίφιο που πηδά χαριδούνα.

Κ' ή πλάση δλη αναγαλιάζει και τό φθινόπωρο ξανακάνει ή γής σά σεμνή κόρη που περίμενε χρόνια τόν άρραβωνιαστικό της άπ' τά ξένα και τέλος τόν άπόλαψε πριν είναι πολύ άργά, και σάν τη στείρα γραία που γέννησε θεοπαίδο κι' εωφάνη στη γεράματα της!

Δός μου κι' έμένα άνισοι, Παναγιά μου, πριν ν' απέλθω και πλέων δέν θά ύπάρχω.

ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

Η ΛΑΥΡΕΣ

Λ α υ ρ ε ς άνωμαζόντουσαν άπ' τούς Βυζαντινούς ειδικώς τά μεγάλα μοναχήρια, τά όποια είχαν σκήτες και μετάχια ως παραρτήματα. Στη Ρωσσία όμως, λεγοντόυσαν έτσι μόνον όσα μοναστήρια ήσαν συγχρόνως και κατοικία έπισκόπου καθώς και θεολογική σχολή.

ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ του «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΕΞΗΚΟΝΤΑΣΕΛΙΔΟΝ — ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ — ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ, ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΩΓΡΑΦΟΥ κ. ΚΟΚΟΤΣΗ — ΜΕ ΕΓΧΡΟΜΟ ΣΑΛΟΝΙ — ΕΚΔΕΚΤΗ ΥΛΗ κλπ. κλπ.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΞΕΦΙ

ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

(Απ' τὰ Λονδρέζικα φύλλα)

Η ΚΛΙΣΙΣ ΤΟΥ.

Ο άπογοητευμένος πατέρας.—Δέν μπορώ νά καταλάβω σέ τί πράγμα δείχνει κλάσι ο γυιός μου.

Ο φίλος του.—Δέν μεταχειρίστηκε κανένα τέχνασμα, για ν' άντληθή την κλάσι του;

—Πολλά. Του έδωσα ένα αυτοκινητάκι, ένα κουτί με χρώματα, ένα άλλο με διάφορα εργαλεία, και μερικά άλλα είδη παιχνιδιών και τόν παρακολούθησα νά δώ σέ ποιο παιχνίδι άπ' όλα θά έρριχνε τις προτιμήσεις του. 'Ετσι θά καταλάβαινα τί θά ήθελε νά γίνη σάν μεγαλώσει: Φιλολόγος, μηχανικός, ζωγράφος ή έμπορος; Μόλα ταύτα δέν μπόρεσα τίποτα νά καιαλάβω.

—Καλά. Και τί τά έκανε τά παιχνίδια αυτά;

—Τ' άνακάτεψε όλα, και κατόπιν τάσπασε.

—Α! Τό βρήκα. Ο γυιός σου θά γίνη.. άρχηγός κινήματος!...

ΜΕΤΑΞΥ... ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ (;)

Έκείνη (παθητικά).—Θ' αγαπήσης ποτέ άλλη γυναίκα, αγάπη μου;

Έκείνος (άμνηστος).— Καμμία άλλη, άρκει... νά ξεμπλέξω από σένα!..

ΕΒΡΑΙ-ΚΟΝ.

Μωϋσής ο νεώτερος.— Πατέρα! 'Ηρθε στο μαγαζί Ένας πελάτης και ρωτά νά μάθη άν αυτές ή φανέλλες μαζεύουν μετά τό πλύσιμο.

Μωϋσής ο πρεσβύτερος.—Τί άνθρωπος είναι; Λιγνός ή χοντρός;

—Χοντρός, πατέρα.

—Τότε πείσ' του... πώς δέν μαζεύουν!

ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΕΝΑΔΩΝ.

Μάτση.—Πιστεύω τώρα ότι θά είσαι εύτυχισμένη που έλπθες από τόν Τζών τό σαχτυλίδι

των άρραβόνων.

Μάτς Τζορ.—"Όχι, όχι, δέν είμαι. Δέν έμαθα ακόμα... πόσο στοιχίζει!...

Ο ΑΠΙΣΤΟΣ.

Η σύζυγος (ένω σερβίρει τόν καφέ στον σύζυγό της).— Δέν μου λές, αγάπη μου, πιστεύεις στην αιώνια ύπαρξη των πραγμάτων;

Ο σύζυγος.—Άπό τότε που μου ράβεις έσύ τά πουκάμισα... δέν τό πιστεύω!...

ΣΚΕΨΙΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ.

Τότε μονάχα μπορεί ν' άντληθή ένας άνθρωπος τί έπιπλα έχει μέσα στο δωμάτιό του, όταν άποφασίση νά τρέξη μέσα σ' αυτό... μέ τά φώτα σβηστά!...

ΑΜΙΜΗΤΟΝ.

—Διάβασες στην έφημερίδα για κάποια γυναίκα, ή όποια άνέθηκε στην κορυφή του Λευκού Όρους και τραγούδησε την άρια της Τσάκας;

—Αλήθεια; Δόξα σοι ο Θεός που βρέθηκε έστω και μιά γυναίκα και τραγούδησε τόσο.. διακριτικά!...

Ο μικρός άδελφός της νύφης (στον γαμπρό).— Σάς πλήγωσε πολύ;

Ο γαμπρός.—Τί πράγμα νά μέ πλήγωσε;

Ο μικρός άδελφός της νύφης.—Τό άγκίστρι. Δέν μήκη μέν' στο στόμα σας;

Ο γαμπρός.—Δέν σέ καταλαβαίνα, Τζόννυ. Τί θέλεις νά πής;

Η μητέρα της νύφης (αυστηρά).— Φύγε γρήγορα από τό τραπέζι, Τζόννυ!

Ο μικρός άδελφός της νύφης.—Γιατί, μαμά; 'Απλώς ρωτώ νά μάθω άν τόν πλήγωσε... Δέν είπατε ότι ή άδελφή μου τόν ψάρευε τόσο καιρό, ως που έπιτέλους τοίμησε τό δόλωμα; Θέλω, λοιπόν, νά μάθω άν..

(Στό σημείο αυτό πέφτει ή αλλαία και... έξω!).